

Sygn. akt I CZ 28/09

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

Protokolant Ewa Krentzel

w sprawie z powództwa M.B.

przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Skarbu Państwa

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 5 czerwca 2009 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 9 stycznia 2009 r., sygn. akt [...],

**oddala zażalenie i nie obciąża powoda kosztami
postępowania zażaleniowego na rzecz strony pozwanej.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 9 stycznia 2009 r. Sąd Apelacyjny oddalił wniosek powoda o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej i odrzucił skargę kasacyjną powoda.

Na powyższe postanowienie powód wniósł zażalenie. Zarzucił błędne ustalenie, iż uchybił on terminowi do wniesienia skargi kasacyjnej w sposób zawiniony, naruszenie art. 233 k.p.c. oraz naruszenie prawa do sądu wyrażonego w art. 45 ust. 1 Konstytucji RP.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c. jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. W niniejszej sprawie powód był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, który był obecny na rozprawie przed Sądem Apelacyjnym i w terminie złożył wniosek o doręczenie mu wyroku z uzasadnieniem (art. 387 § 1 k.p.c.). To działanie pełnomocnika powoda Sąd Apelacyjny ocenił zasadnie jako równoznaczne z działaniem samej strony. Z tego względu skarga kasacyjna została wniesiona niewątpliwie po terminie. Jednocześnie brak porozumienia między stroną i jej pełnomocnikiem i brak decyzji o wniesieniu środka zaskarżenia, co do zasady, świadczy o winie w uchybieniu terminu w rozumieniu art. 168 § 1 k.p.c. i nie jest okolicznością uzasadniającą przywrócenie terminu (por. postanowienie SN z dnia 27 kwietnia 1999 r., III CKN 105/99, nie publ.). Sąd Apelacyjny ocenił zaś prawidłowo, że skarżący nie wykazał okoliczności, które wskazywałyby, że brak kontaktów powoda z jego pełnomocnikiem w okresie przewidzianym do wniesienia skargi kasacyjnej został wyłączony z przyczyn nie zawinionych przez powoda.

Strona, która z przyczyn leżących po jej stronie nie skorzystała z przysługującego jej prawa do zaskarżenia orzeczenia sądowego i w związku z tym spotyka się z zasadnym odrzuceniem wniesionego przez nią środka, nie może twierdzić, że została pozbawiona prawa do sądu i skutecznie odwoływać się

do art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej dla wykazania, że została pozbawiona praw przysługujących jej w postępowaniu sądowym.

Z przyczyn wyżej wskazanych zażalenie było pozbawione uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 i art. 398¹⁴ k.p.c.